

A virágzó bokrok a tavaszt köszöntik,  
Az ébredő mezőket szépen ékesítik,  
Alig jön a tavasz első lehelete,  
A kökény bokornak zsendül az élete.

Pedig tombol a szél kökény virágzáskor,  
Ilyenkor gonoszabb, mint átlagban máskor,  
Megtépi az embert, s a bokrot a szélvész,  
De a kökény dacol, virága el nem vész.

Ezernyi bogárkák örömtáncot járnak,  
Szorgos vendégei a kökény virágnak,  
Folyik a beporzás, s gyümölcs beérik,  
A sok fekete gyümölcstől a bokrocska fénylik.

2003